

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 3 września 2024 r.

DOOŚ-WDŚIII.420.19.2024.SO.1

(stary znak sprawy: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.242.2018.SW.25)

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 oraz 127 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), dalej k.p.a., w związku z art. 71 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112), dalej u.o.o.ś., po rozpatrzeniu odwołań wniesionych przez [REDAKTOWANE] oraz Stowarzyszenie „Organizacja społeczna mieszkańców Cieciszewa i Parceli – ZIELONA STREFA”, od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z 28 października 2015 r., znak: WOOŚ-II.4200.37.2014.TR, o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn.: „Budowa nowego przebiegu drogi wojewódzkiej nr 724 na odcinku od granicy m.st. Warszawy i m. Konstancin-Jeziorna do nowego przebiegu drogi krajowej nr 79 na terenie gm. Góra Kalwaria wraz ze skrzyżowaniem z drogą 724 i planowaną drogą 79”,

1. uchylam pkt 1.2.24 ww. decyzji w brzmieniu:

„Zaplecze budowy, park maszynowy, jak i miejsce stałego i czasowego magazynowania materiałów budowlanych oraz miejsca magazynowania ziemi z wykopów należy zlokalizować na terenie przekształconym antropogenicznie, utwardzonym, poza dolinami rzek (w odległości nie mniejszej niż 50 m od linii brzegowej lub obwałowania wody), terenami o wysokim poziomie wód podziemnych i obszarami zadrzewionymi oraz miejscami występowania siedlisk przyrodniczych 6510, 91E0, 3150, 6430 i siedlisk płazów.”

i w tym zakresie orzekam:

„Zaplecze budowy, park maszynowy, jak i miejsce stałego i czasowego magazynowania materiałów budowlanych oraz miejsca magazynowania ziemi z wykopów należy zlokalizować na terenie przekształconym antropogenicznie, utwardzonym, poza dolinami rzek (w odległości nie mniejszej niż 50 m od linii brzegowej lub obwałowania wody), terenami o wysokim poziomie wód podziemnych i obszarami zadrzewionymi, miejscami

występowania siedlisk przyrodniczych 6510, 91E0, 3150, 6430 i siedlisk płazów oraz obszarami objętymi formą ochrony przyrody.”

2. uchylam pkt 1.2.28 ww. decyzji w brzmieniu:

„Przygotowanie terenu (wycięcie drzew, krzewów i szuwarów) powinno odbyć się w okresie od 16 października do końca lutego. Zajęcie terenu poza wyżej wskazanym okresem może odbyć się tylko pod bieżącym nadzorem przyrodniczym, który stwierdzi brak par lęgowych i określi warunki prac. Dopuszczenie prac przygotowawczych przez nadzór przyrodniczy winno dotyczyć zawsze określonego odcinka budowy i zakresu prac.”

i w tym zakresie orzekam:

„Przygotowanie terenu (wycięcie drzew, krzewów i szuwarów) przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków przypadającym w terminie od 16 października do końca lutego. Dopuszcza się przeprowadzenie wycinki w okresie lęgowym, lecz po uprzednim potwierdzeniu przez specjalistę ornitologa braku lęgów gatunków chronionych. Kontrolę zajęcia siedlisk przeprowadzić należy nie wcześniej niż 2-3 dni przed wycięciem danego okazu. W przypadku wykrycia lęgów gatunków chronionych należy zaprzestać wycinki do czasu stwierdzenia przez nadzór ornitologiczny wyprowadzenia młodych z gniazda. Ponadto, przed wycinką drzew o obwodzie pni powyżej 50 cm, mierzonym na wysokości 130 cm, i z odstającą korą lub obecnością dziupli, specjaliści chiropterolog i entomolog dokonają, na 2-3 dni przed jej rozpoczęciem, oględzin drzew pod kątem występowania stanowisk nietoperzy oraz chronionych gatunków bezkręgowców. Kontrola musi zostać przeprowadzona przez specjalistę entomologa i chiropterologa z nadzoru przyrodniczego, nie wcześniej niż 2-3 dni przed wycięciem danego okazu. W przypadku stwierdzenia obecności stanowisk gatunków chronionych, należy wstrzymać wycinkę oraz podjąć działania określone przez ww. specjalistów.”

3. uchylam pkt 1.2.29 ww. decyzji w brzmieniu:

„Wycinkę drzew i krzewów należy poprzedzić rozpoznaniem pod kątem obecności zwierząt oraz gniazd i dziupli. W przypadku zdiagnozowania gatunków chronionych należy zastosować się do przepisów z zakresu ochrony gatunkowej.”

i w tym zakresie orzekam:

„W celu zapewniania kompensacji i minimalizacji dla ornitofauny należy zastosować następujące działania:

- a) wywiesić następujące rodzaje budek dla ptaków:
  - 10 budek typu A1 o wymiarach: średnica otworu wlotowego 2,8 cm, głębokość od wlotu do dna 21 cm oraz wewnętrzny wymiar dna 11 x 11 cm;
  - 30 budek typu A o wymiarach: średnica otworu wlotowego 3,3 cm, głębokość od wlotu do dna 21 cm oraz wewnętrzny wymiar dna 11 x 11 cm;
  - 20 budek typu B o wymiarach: średnica otworu wlotowego 4,7 – 5,0 cm, głębokość od wlotu do dna 26 cm oraz wewnętrzny wymiar dna 14 x 14 cm;

- 10 budek półotwartych typu P: wewnętrzny wymiar dna 12 × 12 cm, wysokość tylnej ścianki 16 cm, wysokość przedniej ścianki 5 cm, szczelina między przednią ścianką a daszkiem 3,5 cm, daszek 20 × 20 cm.

Dokładna lokalizacja i sposób wywieszenia powinien zostać ustalony przez specjalistę ornitologa. Ponadto corocznie, przez okres 10 lat należy czyścić zamontowane budki lęgowe dla ptaków w okresie pomiędzy 16 października a 28 lutego, dokonując niezbędnych napraw lub uzupełniając stwierdzone ubytki.

- b) wykończenie i oznakowanie obiektu mostowego na rzece Jeziorce należy dobrać w sposób zapewniający jego widoczność dla ptaków, co pozwoli na zminimalizowanie ryzyka kolizji z elementami jego konstrukcji.

4. uchylam pkt 1.2.38 ww. decyzji w brzmieniu:

„Likwidacji zbiorników wodnych, oczek i podmokłości należy dokonać jesienią, po przeobrażeniu osobników, a przed rozpoczęciem hibernacji. Prace należy rozpocząć od stopniowego obniżenia lustra wody. Po obniżeniu poziomu wody do wskazanego przez nadzór przyrodniczy poziomu należy przeszukać dno za pomocą siatki czerpakowej. Po zakończeniu odłowu można zacząć zasypywać zbiornik jednostronnym frontem roboczym, pozwalając zwierzętom na ewentualną ucieczkę. W tym okresie należy kontynuować odłów i przesiedlenia pozostałych osobników. Likwidacja zbiorników zasiedlonych przez płazy w innym terminie wymaga wyprzedzającego i bieżącego przeniesienia wszystkich osobników, we wszystkich stadiach rozwojowych (jajo, larwa, imago) do równoważnych, wodnych siedlisk zastępczych. Przesiedlenie wykonywane w okresie rozrodczym płazów wymaga ścisłego, bieżącego nadzoru przyrodniczego.”

i w tym zakresie orzekam:

„Likwidację siedlisk rozrodczych batrachofauny należy prowadzić pod stałym nadzorem herpetologicznym, po uprzednim odłowieniu osobników i przeniesieniu w dogodne siedliska zastępcze.

Zakres prac powinien obejmować kolejno następujące czynności:

- a) obniżenie lustra wody – należy dokonać przzerwania linii brzegowej, tworząc rów odwadniający i równocześnie zabezpieczając miejsce przzerwania linii brzegowej poprzez rozpięcie szczelnie siatki o oczkach o wymiarach ok. 5 x 5 mm. Zatrzymujące się na siatce płazy należy natychmiast wyłowić;
- b) penetracja dna i odłowienie zwierząt;
- c) zabezpieczenie odłowionych zwierząt w przygotowanych uprzednio pojemnikach w miejscu zacienionym, aby temperatura wody, w której będą przechowywane, nie była wyższa niż 20°C;
- d) transport i wypuszczenie zwierząt w optymalne dla nich siedliska, w których wcześniej stwierdzano płazy, lub do zbiorników zastępczych;
- e) zasypianie osuszonej niszy zbiornika bezpośrednio po odłowieniu zwierząt, jednostronnym frontem roboczym w celu umożliwienia ucieczki zwierzętom, które mogły jeszcze pozostać w zbiorniku;

Likwidację siedlisk batrachofauny wykonać jesienią. Dokładny termin ustali specjalista herpetolog na podstawie obserwacji w terenie i warunków temperaturowych. W przypadku stwierdzenia możliwości zasypania częściowego, zachowaną część zbiornika należy oddzielić od projektowanej drogi za pomocą ścianki szczelnej.”

5. uchylam pkt 1.2.39 ww. decyzji w brzmieniu:

„Drzewa nieprzeznaczone do usunięcia, a znajdujące się w zasięgu pracy maszyn należy zabezpieczyć, zgodnie ze sztuką ogrodniczą, przed uszkodzeniami. Dla drzew pojedynczych należy przewidzieć tzw. zabezpieczenia indywidualne w postaci osłony pnia (np. z desek, siatki, słomy) lub wygradzenia w zasięgu korony, natomiast dla grup drzew i krzewów, przewidzieć zastosowanie wygradzenia.”

i w tym zakresie orzekam:

„Drzewa i krzewy pozostające w zasięgu prac i niepodlegające usunięciu należy zabezpieczyć na czas prowadzenia robót przed przypadkowym uszkodzeniem:

- a) grupy drzew/krzewów należy wygradzić - powierzchnia rozstawienia ogrodzenia powinna odpowiadać obszarowi wyznaczonemu przez rzuty koron, powiększonemu o bufor wielkości 1-2 m, w przypadku krzewów obszar ten powinien zostać ustalony przez specjalistę dendrologa;
- b) pnie pojedynczych drzew należy owinać matami wiklinowymi lub słomianymi bądź tkaninami jutowymi, a następnie oszalować deskami o wysokości 1,5-2,0 m (w zależności od wysokości drzewa) bez użycia gwoździ, przy czym należy zadbać, aby deski nie opierały się na sztykach korzeniowych, tylko na podłożu, a samo oszalowanie powinno zapewniać swobodny dostęp powietrza;
- c) należy zabezpieczyć korony drzew przed uszkodzeniem, w miejscach w których będą one zagrożone np. poprzez podwiązanie narażonych gałęzi;
- d) nie lokalizować baz materiałowo-sprzętowych (magazyny, składy, bazy transportowe), urobku z wykopów i odpadów powstających podczas prowadzenia prac budowlanych w zasięgu rzutu pionowego koron drzew i co najmniej 2 m na zewnątrz od tego zasięgu; szczególnie należy unikać magazynowania w pobliżu drzew cementu, wapna i gruzu;
- e) nie obsypywać ziemią pni drzew powyżej wysokości 0,2 m ponad pierwotny poziom terenu i krzewów powyżej wysokości 0,1 m ponad pierwotny poziom terenu;
- f) szczegółowy sposób wykonania oraz zakres zabezpieczeń dostosować do warunków lokalnych, rodzaju prowadzonych prac, po uzgodnieniu z dendrologiem. Po zakończeniu prac zabezpieczenia należy zdemontować.”

6. uchylam pkt 1.2.49 ww. decyzji w brzmieniu:

„Inwestycję należy objąć nadzorem przyrodniczym, w szczególności ornitologicznym i herpetologicznym. Nadzór winien m.in. weryfikować rzeczywiste zasiedlenie drzew i krzewów przewidzianych do likwidacji oraz stanowisk płazów i gadów w granicach pasa drogowego, kontrolować plac budowy pod kątem obecności zwierząt oraz jakość wykonania i stan zabezpieczeń przed wtargnięciem zwierząt na plac budowy, nadzorować prace w rejonie pomników przyrody oraz na bieżąco wydawać wykonawcy zalecenia w

zakresie ochrony zidentyfikowanych elementów przyrodniczych (wprowadzanie działań zapobiegających i naprawczych). Częstotliwość kontroli należy dostosować do warunków pogodowych.”

i w tym zakresie orzekam:

„Inwestycję należy objąć nadzorem przyrodniczym, w którego skład będą wchodzić następujący specjaliści: ornitolog, herpetolog, chiropterolog, entomolog, dendrolog. Będą oni czuwać nad realizacją warunków nałożonych w niniejszej decyzji. Skład nadzoru należy każdorazowo dostosowywać do aktualnie prowadzonych prac. Oprócz zadań określonych w konkretnych warunkach decyzji do zadań specjalistów będą należały także:

- a) herpetolog: nadzór nad wykonaniem tymczasowych wygradzeń herpetologicznych i ewentualne korygowanie ich lokalizacji, nadzór nad wykonywaniem stałych wygradzeń naprowadzających na przejścia, nadzór nad kontrolą wykopów, systemu odwodnienia i innych instalacji realizowanych na placu budowy, zgodnie z harmonogramem przedstawionym w warunku 1.2.34;
- b) dendrolog: nadzór nad zabezpieczeniem pomników przyrody, o którym mowa w punkcie 1.2.40, dobór gatunków do nasadzeń oraz nadzór nad ich sadzeniem.

Ponadto specjaliści w przypadku zidentyfikowania konieczności, będą wskazywać dodatkowe działania minimalizujące.”

7. uchylam pkt 1.3.2. ww. decyzji w brzmieniu:

„Ekranu akustyczne należy wkomponować w otaczający krajobraz. Winny być one nieprzezroczyste - w szczególności zbudowane z elementów betonowych, kamiennych bądź też z nieprzezroczystych tworzyw sztucznych. Dopuszcza się w uzasadnionych przypadkach stosowanie ekranów przezroczystych z nadrukami o kolorystyce kontrastującej z otoczeniem, np. w formie:

1.3.2.1. pionowych pasów o szerokości 2 cm w odległości nie większej niż 10 cm od siebie;

1.3.2.2. poziomych pasów o szerokości minimalnej 2 mm, rozmieszczonych co 28 mm;

1.3.2.3. wzoru w postaci czarnych kropek o średnicy 0,8 cm w odległości 14 mm od siebie,

całkowicie pokrywającego szybę, naniesionego metodą sitodruku; 1.3.2.4. pionowych 2 cm linii rozmieszczonych w odległości nie większej niż 10 cm od siebie, złożonych z kropek czarnych lub czarnych i pomarańczowych.”

i w tym zakresie orzekam:

„Ekranu akustyczne należy wkomponować w otaczający krajobraz. Winny być one nieprzezroczyste - w szczególności zbudowane z elementów betonowych, kamiennych bądź też z nieprzezroczystych tworzyw sztucznych. Dopuszcza się w uzasadnionych przypadkach stosowanie ekranów przezroczystych z nadrukami o kolorystyce kontrastującej z otoczeniem, np. w formie pionowych pasów o szerokości 2 cm w odległości nie większej niż 10 cm od siebie”

8. uchylam pkt 1.3.5 ww. decyzji w brzmieniu:

„Należy zaprojektować następujące przejścia dla zwierząt:

1.3.5.1. przejścia dla małych zwierząt i płazów suche w około km: 3+963,4; 4+700,0; 6+850,0; 10+500,0; minimalne parametry przepustu: 2,0 m x 2,0 m; minimalne parametry przejścia: szerokość przejścia 1,5 m, wysokość przejścia 1,0 m, przy współczynniku ciasnoty 0,07, dno przepustu pokryte materiałem naturalnym;

1.3.5.2. przejścia dla małych zwierząt i płazów zespolone z ciekim w około km: 2+088,2; 0+311,6 (ul Okrzewska); 0+127,7 (ul. Makowa); 5+057,8; 5+669,7; 6+134,4; 7+426,6; 7+641,0; 7+877,1; 9+695,6; 12+579,1; 1+968,8 (droga dojazdowa); 0+969,0 (droga dojazdowa); 12+997,1; 2+350,1 (droga dojazdowa); 1+424,3 (droga dojazdowa); 13+665,8; 0+207,3 (droga dojazdowa); 14+025,3; 0+577,7 (droga dojazdowa); 14+458,7; 1+021,4 (droga dojazdowa); 15+380,0; 0+636,5 (droga dojazdowa); 0+748,7 (droga dojazdowa); 16+521,8; 0+880,3 (droga dojazdowa); 1+211,0 (droga dojazdowa); 17+774,7; 0+720,9 (droga dojazdowa); 0+709,7 (droga dojazdowa); minimalne parametry przepustu 2,0 m x 2,0 m; w przypadku obiektu PZ-53 dopuszcza się minimalne wymiary przepustu 2,0 m x 1,2 m; parametry przejścia: szerokość półki 0,5 m (półki podwieszane) - 1,0 m (półki ziemne); wysokość przejścia nad półką od 1 m (półki podwieszane) do 1,5 m (półki ziemne); półki winny być wyniesione powyżej poziomu wody średniej, prowadzone równolegle do podłoża i płynnie łączące się z otoczeniem wlotów przepustu;

1.3.5.3. przejścia dla płazów w około km: 2+700; 2+800; 2+900; 11+750,0; minimalne parametry przepustu 1,5 m x 1,0 m, dno pokryte materiałem naturalnym;

1.3.5.4. przejścia dla średnich zwierząt w km; 8+017,0 (zespolone ze starorzeczem) oraz 14+919,0 (zespolone z ciekim).”

i w tym zakresie orzekam:

„Należy zaprojektować następujące przejścia dla zwierząt:

1.3.5.1. przejścia dla małych zwierząt i płazów suche w około km: 3+963,4; 4+700,0; 6+850,0; 10+500,0; minimalne parametry przepustu: 2,0 m x 2,0 m; minimalne parametry przejścia: szerokość przejścia 1,5 m, wysokość przejścia 1,0 m, przy współczynniku ciasnoty 0,07, dno przepustu pokryte materiałem naturalnym;

1.3.5.2. przejścia dla małych zwierząt i płazów zespolone z ciekim w około km: 2+088,2; 0+311,6 (ul Okrzewska); 0+127,7 (ul. Makowa); 5+057,8; 5+669,7; 6+134,4; 7+426,6; 7+641,0; 7+877,1; 9+695,6; 12+579,1; 1+968,8 (droga dojazdowa); 0+969,0 (droga dojazdowa); 12+997,1; 2+350,1 (droga dojazdowa); 1+424,3 (droga dojazdowa); 13+665,8; 0+207,3 (droga dojazdowa); 14+025,3; 0+577,7 (droga dojazdowa); 14+458,7; 1+021,4 (droga dojazdowa); 15+380,0; 0+636,5 (droga dojazdowa); 0+748,7 (droga dojazdowa); 16+521,8; 0+880,3 (droga dojazdowa); 1+211,0 (droga dojazdowa); 17+774,7; 0+720,9 (droga dojazdowa); 0+709,7 (droga dojazdowa); minimalne parametry przepustu 2,0 m x 2,0 m; w przypadku obiektu PZ-53 dopuszcza się minimalne wymiary przepustu 2,0 m x 1,2 m; parametry przejścia: szerokość półki 0,5 m (półki podwieszane) - 1,0 m (półki ziemne); wysokość przejścia nad półką od 1 m (półki podwieszane) do 1,5 m (półki ziemne); półki winny być wyniesione powyżej

poziomu wody średniej, prowadzone równoległe do podłoża i płynnie łączące się z otoczeniem wlotów przepustu;

1.3.5.3. przejścia dla płazów w około km: 2+700; 2+800; 2+900; 11+750,0; minimalne parametry przepustu 1,5 m x 1,0 m, dno pokryte materiałem naturalnym;

1.3.5.4. przejścia dla średnich zwierząt w km 8+017,0 (zespalone ze starorzeczem) oraz 14+919,0 (zespalone z ciekim); minimalne parametry strefy przeznaczonej dla migracji zwierząt: szerokość po każdej ze stron ciekmu 6 m, wysokość 3,5 m.”

9. uchylam pkt 1.3.11 ww. decyzji w brzmieniu:

„Należy zaprojektować oświetlenie trasy z uwzględnieniem zakresu widma świetlnego o temperaturze do 3000 K.”

i w tym zakresie orzekam:

„Na odcinkach, na których droga zostanie oświetlona, należy zaprojektować oświetlenie z wykorzystaniem słupów jednostronnych względem jezdni, z oprawami wyposażonymi w lampy o możliwie najniższej emisji barw niebieskich i promieniowania UV, o temperaturze barwnej poniżej 3000 K. Nachylenie opraw zaprojektować w taki sposób, aby było ono równoległe do jezdni, tj. pod kątem 0° w stosunku do powierzchni jezdni w celu ograniczenia efektu olśnienia. Oprawy należy wyposażać w regulowane odbłyśniki, pozwalające na uzyskanie optymalnego rozsyłu światła w kierunku oświetlanej powierzchni (minimalizacja rozsyłu w innych kierunkach). Ponadto oświetlenie obiektów budowlanych, a w szczególności przeprawy mostowej przez Jeziorkę winno:

- a) eliminować wiązkę światła skierowaną ku górze;
- b) eliminować wiązkę światła skierowaną poza obiekty, które muszą być oświetlone, w szczególności;
- c) eliminować oświetlenie stref pod przeprawą;
- d) nie zawierać świateł, których jedynym zadaniem jest eksponowanie elementów architektury czy wyglądu obiektu. Jeżeli oświetlenie takie jest wymagane ze względów bezpieczeństwa ruchu lotniczego, zalecane jest stosowanie świateł stroboskopowych;
- e) stosować światło o najniższej dopuszczanej prawem intensywności.”

10. uchylam pkt 2 ww. decyzji w brzmieniu:

„Stwierdzam konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś., w szczególności w zakresie zweryfikowania parametrów i lokalizacji planowanych do zastosowania rozwiązań technicznych ograniczających uciążliwość akustyczną na terenach chronionych.”

i w tym zakresie orzekam:

„Stwierdzam konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś., w szczególności w następującym zakresie:

- a) zweryfikowanie parametrów i lokalizacji planowanych do zastosowania rozwiązań technicznych ograniczających uciążliwość akustyczną na terenach chronionych;

- b) ustalenie szczegółów związanych z zabezpieczeniem obiektu mostowego na rzece Jeziorce w sposób zapewniający jego widoczność dla ptaków, o którym mowa w punkcie 1.2.29 w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją;
- c) zweryfikowanie wymiarów przejść dla zwierząt średnich zawartych w punkcie 1.3.5.4 w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją;
- d) ustalenie dokładnej ilości i lokalizacji nasadzeń zamiennych, o których mowa w punkcie 1.3.10;
- e) poddanie analizie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000 Las Natoliński PLH140042, Łąki Soleckie PLH140055, Łąki Ostrówieckie PLH140050, Dolina Środkowej Wisły PLB140004, w kontekście istniejących i potencjalnych zagrożeń oraz wpływu przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów działań ochronnych zawartych w aktualnych planach zadań ochronnych.”

11. w pozostałej części utrzymuję w mocy ww. decyzję.

Uzasadnienie

Decyzją z 28 października 2015 r., znak: znak: WOOS-II.4200.37.2014.TR, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, działając na wniosek Mazowieckiego Zarządu Dróg Wojewódzkich w Warszawie, dalej MZDW w Warszawie, reprezentowanego przez pełnomocnika – ██████████, na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze oraz art. 82 i art. 85 ust. 1 i 2 pkt 1 u.o.o.ś (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania ww. decyzji, tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, ze zm.), określił środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia pn. „Budowa nowego przebiegu drogi wojewódzkiej nr 724 na odcinku od granicy m.st. Warszawy i m. Konstancin-Jeziorna do nowego przebiegu drogi krajowej nr 79 na terenie gm. Góra Kalwaria wraz ze skrzyżowaniem z drogą 724 i planowaną drogą 79”.

Od ww. decyzji, w ustawowym terminie, odwołanie wnieśli: ██████████ oraz Stowarzyszenie „Organizacja społeczna mieszkańców Cieciszewa i Parceli – ZIELONA STREFA”, reprezentowane przez radcę prawnego ██████████.

██████████ posiada status strony w niniejszym postępowaniu, gdyż jest właścicielem nieruchomości o nr ewidencyjnych ██████████ obręb Obory-Łyczyny, gmina Konstancin-Jeziorna, powiat piaseczyński, województwo mazowieckie, położonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia i znajdujących się w strefie jego negatywnego oddziaływania. Natomiast Stowarzyszenie „Organizacja społeczna mieszkańców Cieciszewa i Parceli – ZIELONA STREFA”, jako organizacja ekologiczna, uczestniczy w postępowaniu na prawach strony. Zaskarżona decyzja została doręczona stronom postępowania w trybie art. 49 k.p.a. (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania ww. decyzji, tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 267), zgodnie z art. 74 ust 3 u.o.o.ś. (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania ww. decyzji).

Odwołujący podnieśli w stosunku do skarżonej decyzji RDOŚ w Warszawie następujące zarzuty:

1. decyzja z 28 października 2015 r. została oparta na błędnych danych, bowiem przyjęto w niej warunki oparte na prognozie ruchu zakładającej docelową budowę dwóch dróg: DW 724 i DW 721 na odcinku Konstancin-Józefów (wraz z nowym mostem na Wiśle), która ma przejąć część ruchu z południowej części DW 724;
2. decyzja z 28 października 2015 r. została wydana na podstawie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, dalej raport, który nie uwzględniał pełnego zakresu określonego w postanowieniu z 13 maja 2014 r., znak: WOOS-II.4200.37.2014.TR, ustalającym zakres raportu;
3. raport nie spełnia wymogu art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś., zgodnie z którym powinien on zawierać opis analizowanych wariantów, w tym wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska wraz z uzasadnieniem ich wyboru;
4. w raporcie nie przedstawiono „skumulowanego oddziaływania” planowanego przedsięwzięcia na poprzeczne drogi, na których wzrośnie ruch pojazdów oraz uciążliwości wynikające ze wzrostu tego ruchu, w szczególności w odniesieniu do drogi wojewódzkiej nr 721 (al. Wojska Polskiego), na której, zgodnie z przedstawioną na str. 89 streszczenia raportu prognozą, ruch wzrośnie z 800 pojazdów na dobę do 15 400 poj./dobę w 2025 r. i 29 000 poj./dobę w 2035 r.;
5. wskazany w pkt 1.3.1. zaskarżonej decyzji , ekran akustyczny (P od km 1+100 do km 1+175 o wys. 6 m) został zminimalizowany do tego stopnia, że nie zapewni odpowiedniej osłony akustycznej;
6. w analizie akustycznej pominięty został dom jednorodzinny nr 67 w Cieciszewie na działce 68/8, w km 9+040, po prawej stronie planowanej drogi 724, w odległości 35 m od planowanej jezdni;
7. organ pierwszej instancji nie uwzględnił w wydanej decyzji żadnych uwag ani wniosków złożonych przez mieszkańców w toku postępowania, uznając, że raport spełnia wymagania stawiane takim opracowaniom;
8. naruszenie art. 66 ust. 1 pkt 5-7 oraz art. 80 ust. 2 u.o.o.ś., gdyż w raporcie przeanalizowano wyłącznie dwa warianty przedsięwzięcia, natomiast całkowicie pominięto wariant społeczny.

Skarżący wnoszą o uchylenie decyzji RDOŚ w Warszawie z 28 października 2015 r. w całości.

W wyniku kontroli drugoinstancyjnej GDOŚ wydał decyzję z 3 sierpnia 2017 r., znak: DOOŚ-OAII.4200.20.2015.JSz.10, uchylającą w części i w tym zakresie orzekającą co do istoty sprawy, a w pozostałym zakresie utrzymującą w mocy decyzję RDOŚ w Warszawie.

Na ww. decyzję GDOŚ, skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, pismem z 11 września 2017 r., wniosło Stowarzyszenie – Organizacja społeczna mieszkańców Cieciszewa i Parceli – „ZIELONA STREFA”.

W wyniku kontroli sądowej, wyrokiem z 26 czerwca 2018 r., sygn. akt: IV SA/Wa 51/18, WSA w Warszawie uchylił zaskarżoną decyzję GDOŚ z 3 sierpnia 2017 r. z uwagi na naruszenie przepisów postępowania administracyjnego tj. art. 7 i 77 § 1 i 80 w związku z art. 15 k.p.a., które to naruszenie, mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Zdaniem Sądu, organ odwoławczy nie dopełnił obowiązku ponownego rozpatrzenia sprawy w kontekście uwag i wniosków stron i społeczeństwa, które zostały zgłoszone na etapie postępowania przed organem pierwszej instancji. W ocenie WSA w Warszawie, sposób rozważenia wniosków i uwag przez organy obu instancji uznać należało za zbyt ogólny, albowiem w przeważającej części sprowadza się ono do generalnego odwołania się do prawidłowości ustaleń raportu w zakresie wariantowania przedsięwzięcia oraz oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Zdaniem Sądu, w sytuacji realnego konfliktu społecznego wynikającego z przebiegu planowanej drogi, obowiązkiem organów obu instancji było szczególnie wnikliwe rozważenie uwag i wniosków społeczeństwa oraz stron, w zakresie, w jakim sugerują one dokonanie korekt w przebiegu wariantu I (związanych np. ze zmianą przebiegu tego wariantu w okolicach Konstancina, czy też Cieciszewa). Wynik tych rozważań powinien prowadzić organ albo do konkluzji o braku możliwości dokonania takich korekt, wynikającej już z treści samego raportu (z powołaniem się jednakże na jego konkretne ustalenia, nie zaś powoływanego jedynie ogólnie), albo do zwrócenia się przez organ do inwestora o rozważenie wprowadzenia sugerowanych zmian. Podobny stopień konkretności i precyzji powinien towarzyszyć ocenie innych kwestii, będących przedmiotem zgłoszonych uwag i wniosków. Zdaniem WSA w Warszawie, wymogi te nie zostały w sprawie dochowane, co obligowało Sąd do wyeliminowania zaskarżonej decyzji z obrotu prawnego.

Organ drugiej instancji ustalił i zważył, co następuje.

Zgodnie z prawomocnym wyrokiem WSA w Warszawie z 26 czerwca 2018 r. i zawartą w nim oceną prawną przedmiotowej sprawy, GDOŚ rozpoznał ponownie odwołania skarżących, jak i cały materiał dowodowy zgromadzony w sprawie.

W toku postępowania odwoławczego, do organu drugiej instancji, uwagi i wnioski wniosły następujące podmioty:

- pismem z 29 sierpnia 2019 r., [REDAKTION] (pełnomocnik Stowarzyszenia – Organizacja społeczna mieszkańców Cieciszewa i Parceli – „ZIELONA STREFA”), przedłożył mapę z zaznaczonym proponowanym przebiegiem wariantu społecznego wraz z opracowaniem przygotowanym przez prof. [REDAKTION], wskazującego na wadliwość wykorzystania drogi nr 724 jako obwodnicy;
- pismem z 27 października 2019 r., podpisanym przez Tomasza Dąbrowskiego - p.o. Zastępcy Dyrektora ds. Inwestycji ZDM w Warszawie, znak: I-1.441.366.2019.KM, poinformowano, iż pełnomocnictwo dla [REDAKTION] udzielone zostało do uzyskania w imieniu inwestora decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a

korrespondencja w postępowaniu odwoławczym kierowana powinna być do MZDW w Warszawie;

- pismem z 28 września 2023 r., znak: I-4.4762.9.2023.1.WC, do wiadomości GDOŚ, inwestor, przedłożył korespondencję pomiędzy MZDW w Warszawie a Centralnym Instytutem Analiz Polityczno-Prawnych, dotyczącą działań mających na celu weryfikację tonażu i ograniczenia hałasu wywołanego ruchem komunikacyjnym na drodze wojewódzkiej nr 724.

W związku z pismem z 27 października 2019 r. podpisanym przez Tomasza Dąbrowskiego - p.o. Zastępcy Dyrektora ds. Inwestycji ZDM w Warszawie, do którego nie został załączony żaden dokument, z którego wynika umocowanie do reprezentowania MZDW w Warszawie, GDOŚ pismem z 26 stycznia 2023 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.242.2018.ml/EU/KM/MAZ/MKW/SW.22, wezwał inwestora do przedłożenia ww. dokumentu. Na ww. wezwanie nie udzielono odpowiedzi.

Zawiadomieniem z 31 października 2023 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.242.2018.ml/EU/KM/MAZ/MKW/SW.24, GDOŚ na podstawie art. 10 § 1, w związku z art. 49 k.p.a. oraz w związku z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś, poinformował strony o zgromadzeniu całości materiału dowodowego oraz możliwości zapoznania się z aktami sprawy, a przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Pismem z 23 listopada 2023 r., [REDAKTOWANE], przedłożył uwagi dotyczące załącznika graficznego nr 3.1. do raportu, wskazujące że na działkach o nr ewidencyjnych [REDAKTOWANE] obr. Parcela, gm. Konstancin-Jeziorna, zaznaczone są tylko budynki gospodarcze, natomiast w rzeczywistości znajduje się tam również budynek mieszkalny, który nie został uwzględniony w analizach akustycznych i w konsekwencji, dla którego nie został zaprojektowany ekran akustyczny, chroniący przed ponadnormatywnym hałasem.

Mając na uwadze tak ukształtowany materiał dowodowy sprawy, organ odwoławczy w pierwszej kolejności odniesie się do wskazań WSA w Warszawie co do ponownego rozpatrzenia sprawy w kontekście wniosków i uwag stron oraz społeczeństwa, które zostały zgłoszone na etapie postępowania przed organem pierwszej instancji.

Obwieszczeniem z 26 maja 2015 r., znak: WOOŚ-II.4200.37.2014.TR.1, RDOŚ w Warszawie podał do publicznej wiadomości, że istnieje możliwość składania uwag i wniosków do przedmiotowego postępowania w terminie od 9 do 29 czerwca 2015 r. (21 dni). Obwieszczenie to było upublicznione w Urzędzie Dzielnicy Wilanów, Urzędzie Miasta i Gminy Konstancin-Jeziorna oraz Urzędzie Miasta i Gminy Góra Kalwaria.

Z akt sprawy wynika, iż w przewidzianym na udział społeczeństwa 21-dniowym terminie, o którym mowa powyżej, swoje uwagi i wnioski do prowadzonego postępowania złożyło kilkadziesiąt osób.

Poza 21-dniowym terminem udziału społeczeństwa, do RDOŚ w Warszawie, wpłynęły wystąpienia stron postępowania: [REDAKTOWANE] (pismo z 25 kwietnia 2015 r.) oraz [REDAKTOWANE] (pismo z 27 czerwca 2015 r. złożone do organu 30

czerwca 2015 r. drogą elektroniczną i 2 lipca 2015 r. listownie).

W poniższej tabeli nr 1, GDOŚ przedstawia stanowisko w zakresie odniesienia się do uwag i wniosków złożonych przez społeczeństwo oraz strony w trakcie postępowania przed organem pierwszej instancji.

Tabela nr 1

UWAGI I WNIOSKI ZGŁOSZONE NA ETAPIE UDZIAŁU SPOŁECZEŃSTWA – od 9 do 29 czerwca 2015 r.		
Lp.	WNIOSKI I UWAGI	STANOWISKO ORGANU II INSTANCJI
1	wniosek o przedstawienie w raporcie wariantu przebiegu planowanej drogi, stanowiącego rzeczywistą alternatywę i mającego na większej długości odmienny przebieg od wariantu proponowanego przez wnioskodawcę w celu spełnienia wymogu określonego w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś	<p>W raporcie przedstawiono dwa warianty inwestycji (wariant I – preferowany przez inwestora, będący jednocześnie najkorzystniejszym dla środowiska, wariant II - racjonalny wariant alternatywny, rozdz. 6 raportu) Wskazać należy, że art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś, w brzmieniu w dacie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez RDOŚ w Warszawie, stanowi, iż raport ma zawierać opis analizowanych wariantów, w tym wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska. Jednakże, w wyniku zmiany wprowadzonej ustawą z 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1890) oraz zgodnie z art. 15 ust. 1 tej ustawy do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia jej w życie, ww. artykuł otrzymał nowe brzmienie i jednoznacznie wskazuje, że racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być tożsamy z wariantem wybranym do realizacji albo racjonalnym wariantem alternatywnym. Zatem, jak wynika z powyższego, dopuszczalne jest wskazanie dwóch wariantów przedsięwzięcia, co miało miejsce w przedmiotowym przypadku.</p> <p>W odniesieniu do uwagi dotyczącej</p>

		<p>przedstawienia w raporcie wariantu przebiegu planowanej drogi, stanowiącego rzeczywistą alternatywę i mającego na większej długości odmienny przebieg od wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, wyjaśnić należy że wariant II różni się od wariantu I przebiegiem trasy na końcowym jej odcinku, w granicach gminy Góra Kalwaria (rozdz. 6.3. raportu). Początek trasy w obu wariantach przewidziano na terenie m.st. Warszawa na połączeniu z istniejącym przebiegiem drogi wojewódzkiej DW724. W przypadku wariantu I koniec przedmiotowej drogi przyjęto na połączeniu z nowoprojektowanym przebiegiem drogi krajowej DK79, projektując węzeł drogowy, natomiast wariant II kończyć miałby się na połączeniu z drogą krajową DK50. Nie ma natomiast żadnych regulacji prawnych, które określałyby w jakim zakresie warianty mają się od siebie różnić, a okoliczność ta nie stanowi podstawy do stwierdzenia wadliwości wariantowania. Opisany wyżej sposób wariantowania jest dopuszczalny, a w wielu sytuacjach, szczególnie w terenie zabudowanym, gdzie uwzględniano uprzednio przedsięwzięcia w dokumentach planistycznych, niejednokrotnie jest jedynym możliwym wariantowaniem lokalizacyjnym. Wariant preferowany, choć bardziej ingerujący w tereny rolnicze (i mniej popierany przez społeczeństwo), jest zdecydowanie korzystniejszy pod względem przyrodniczym (nie wkracza w dolinę Wisły i obszar Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły), nie koliduje z zabytkowym układem urbanistycznym miasta Góra Kalwaria oraz zapewnia połączenie DW 724 z DK 79 i DK 50.</p>
2	<p>inwestor nie zastosował się do postanowienia RDOŚ w Warszawie z 13 maja 2014 r., znak: WOOS-II.4200.37.2014.TR,</p>	<p>W raporcie (rozdz. 6), wariant odsunięcia trasy od rezerwatów „Olszyna Łyczyńska” i „Łęgi Oborskie” opisany został jako rozważany. Ze względu na konieczność przesunięcia drogi poza linię starorzecza Wisły, nie kontynuowano jego</p>

	<p>ustalającego zakres raportu, w którym określono elementy wymagające szczegółowej analizy, zwłaszcza w zakresie analizy wariantowej, w tym wariantów polegających na oddaleniu inwestycji od rezerwatów przyrody „Olszyna Łyczyńska” i „Łęgi Oborskie” pomiędzy Habdzinem a Cieciszewem</p>	<p>analizy. W następstwie tego trasa musiałaby dwukrotnie przekraczać linie starorzecza, w tym przynajmniej raz na szerokim, dobrze zachowanym odcinku z otwartą taflą wody. W takim wariacie trasa przekraczałaby również dodatkowo rów, który jest dopływem starorzecza, oraz tereny zabudowane na wysokości miejscowości Cieciszew – dwie do trzech linii zabudowy (droga nie była w takim przebiegu planowana, nie pozostawiono więc dla niej korytarza w zabudowie). Wariant ten byłby niekorzystny zarówno pod względem przyrodniczym, jak i społecznym, a biorąc pod uwagę, iż proponowany wariant I nie stanowi zagrożenia dla rezerwatów „Olszyna Łyczyńska” i „Łęgi Oborskie”, należy uznać za poprawne wykluczenie tego wariantu z dalszej analizy.</p>
3	<p>nowa droga spowoduje ruch pojazdów nie tylko na jej przebiegu, ale także na powiązanych z nią drogach poprzecznych; ruch na istniejącym odcinku drogi przez Konstancin-Jeziorną nie będzie odpowiednio mniejszy, ponieważ jej przepustowość zostanie wykorzystana przez kierowców dojeżdżających do niej od strony zachodniej; powstanie nowej drogi zwiększy presję na lokalizowanie w jej otoczeniu kolejnych inwestycji - obiektów korzystających z dogodnych połączeń drogowych</p>	<p>Sam fakt, iż nowa droga spowoduje ruch pojazdów nie tylko na jej przebiegu, ale także na powiązanych z nią drogach poprzecznych oraz fakt, iż powstanie nowej drogi zwiększy presję na lokalizowanie w jej otoczeniu kolejnych inwestycji - obiektów korzystających z dogodnych połączeń drogowych, nie jest podstawą do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla analizowanej inwestycji. W odniesieniu do uwagi, iż powstanie nowej drogi zwiększy presję na lokalizowanie w jej otoczeniu kolejnych inwestycji - obiektów korzystających z dogodnych połączeń drogowych, GDOŚ nie może się do niej odnieść, gdyż nie jest ona poparta żadnymi danymi czy wynikami analiz.</p>
4	<p>w raporcie nie zostały przedstawione wszystkie znaczące oddziaływania skumulowane wynikające z realizacji przedsięwzięcia (m.in. powiązane z oddziaływaniami</p>	<p>Odpowiedź jak w ad 4-6 do zarzutów w dalszej części uzasadnienia decyzji.</p>

	drogi wojewódzkiej nr 721), w tym skutki większego ruchu na drogach powiązanych i zmiany zagospodarowania otoczenia nowej drogi; wniosek o uzupełnienie raportu w tym zakresie	
5	nowy przebieg drogi 724 spowoduje zagęszczenie sieci drogowej w sąsiedztwie obszarów mieszkaniowych i rekreacyjno-mieszkaniowych pogarszając warunki życia mieszkańców i osób korzystających z tych terenów; droga przetnie tereny w dolinie Wisły tworząc przeszkodę dla przemieszczania się ludzi i zwierząt oraz utrudni korzystanie z istniejących sieci dróg i ścieżek, w wielu przypadkach wymuszając długie obejścia, co spowoduje wydłużenie drogi między pobliską zabudową	GDOŚ stwierdza, iż uwaga, że „nowy przebieg drogi 724 spowoduje zagęszczenie sieci drogowej w sąsiedztwie obszarów mieszkaniowych i rekreacyjno-mieszkaniowych pogarszając warunki życia mieszkańców i osób korzystających z tych terenów”, jest daleko idącym wnioskiem, który nie został poparty żadnymi analizami w tym zakresie i w związku z tym nie może stanowić podstawy do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. W odniesieniu do uwagi, iż droga przetnie tereny w dolinie Wisły tworząc przeszkodę dla przemieszczania się zwierząt, podkreślić należy, że w decyzji organu pierwszej instancji zostały uwzględnione działania minimalizujące w postaci przejść dla zwierząt. Lokalizacja i rodzaj przejść zostały dobrane adekwatnie do stwierdzonych oddziaływań, na podstawie danych z przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej. Planowane przedsięwzięcie zostało więc tak zaprojektowane, by zagwarantować drożność korytarzy migracyjnych zwierząt, znajdujących się w granicach oddziaływania projektowanego przedsięwzięcia.
6	wniosek o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa w gminie Konstancin-Jeziorna w celu ułatwienia przedstawienia interesów stron postępowania i zapoznania z planowaną	W decyzji z 28 października 2015 r. RDOŚ w Warszawie odniósł się do wniosku o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej (str. 15 decyzji), stwierdzając, iż nie zaistniały przesłanki, o których mowa w art. 89 § 1 i 2 k.p.a. GDOŚ wyjaśnia, iż przepis art. 89 k.p.a. wprowadza cztery przesłanki obligujące organ do

	inwestycją	<p>przeprowadzenia rozprawy: 1) zapewnienie przyspieszenia lub uproszczenia postępowania; 2) wymóg przepisu szczególnego; 3) potrzeba uzgodnienia interesów stron; 4) potrzeba wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków, biegłych albo w drodze oględzin. Wystąpienie którejkolwiek z nich stanowi wystarczającą podstawę przeprowadzenia rozprawy, natomiast stwierdzenie braku przesłanek przeprowadzenia rozprawy oznaczać będzie brak podstaw do jej przeprowadzenia. Organ odwoławczy podkreśla natomiast, iż rozprawa nie jest obowiązkowym elementem postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zatem RDOŚ w Warszawie, po stwierdzeniu braku wystąpienia przesłanek wynikających z art. 89 k.p.a., mógł uznać przeprowadzenie rozprawy za niezasadne. Ponadto, GDOŚ na etapie postępowania odwoławczego, również dokonał analizy wniosku o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej pod kątem wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 89 k.p.a., jak również mając na uwadze dyspozycję art. 36 u.o.o.ś, w rezultacie uznał, że w przedmiotowym przypadku brak jest wskazań do jej zorganizowania, gdyż ten etap postępowania w żadnej mierze nie przyczyniłby się do przyspieszenia i uproszczenia postępowania oraz wyjaśnienia kwestii spornych. Warto zaznaczyć, że w sprawie był zapewniony udział społeczeństwa, w trakcie którego zainteresowani mogli zasięgnąć informacji o planowanym przedsięwzięciu, a także wypowiedzieć się co do niego.</p>
7	wniosek o przeprowadzenie analizy oddziaływania planowanej drogi na leżące w odległości kilkuset metrów pasieki. Jaki wpływ	Należy zauważyć, że wybudowanie planowanej drogi będzie związane m.in. z wycinką roślinności i spowoduje duże zmiany w zagospodarowaniu przestrzeni w bezpośrednim sąsiedztwie pasa drogowego. Stworzone warunki

	<p>będzie miała droga na przelatujące na drugą stronę pszczoły oraz czy przedsięwzięcie będzie miało wpływ na zmiany zapachu „zbieraczek” w związku ze zmianą zapachu spowodowaną „strefą zapowietrzoną”, która powstanie w związku z budową projektowanej drogi</p>	<p>nie będą atrakcyjne dla takich owadów jak pszczoły, co przyczyni się do ich wycofania z tego terenu. Należy więc spodziewać się, że możliwość kolizji pszczół z samochodami będzie marginalna. Ponadto, organowi drugiej instancji nie są znane opracowania dotyczące wpływu dróg na powonienie pszczół. Biorąc jednak pod uwagę, że owady te nie będą przebywać w otoczeniu projektowanego przedsięwzięcia, należy uznać, że możliwy potencjalny wpływ będzie również marginalny.</p>
<p>UWAGI STRON POSTĘPOWANIA: [REDAKTOWANE]</p>		
8	<p>realizacja inwestycji ma duży wpływ na nieruchomości gruntowe będące własnością wnoszących</p>	<p>Poziom ogólności uwagi uniemożliwia odnieść się do niej.</p>
9	<p>obwodnica jako inwestycja uciążliwa ma przebiegać m.in. w uzdrowisku Konstancin, wzdłuż czterech rezerwatów przyrody, przez wieś Cieciszew (dzieląc najstarszą wieś na Mazowszu na dwie części)</p>	<p>Należy podkreślić, że planowane przedsięwzięcie nie przebiega przez tereny rezerwatów przyrody, a najbliższa odległość od jednego z nich wynosi ok. 180 m. W przedłożonej dokumentacji znajduje się analiza oddziaływania planowanej drogi na formy ochrony przyrody, w tym na rezerwat przyrody, a GDOŚ w toku prowadzonego postępowania nie stwierdził żadnych nieprawidłowości w tym zakresie.</p> <p>Dodatkowo, podkreślić należy, iż procedura oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ma na celu ocenę kwestii czy planowane przedsięwzięcie, biorąc pod uwagę jego wpływ na poszczególne komponenty środowiska, w tym aspekty przyrodnicze i społeczne, może zostać zrealizowane przy zastosowaniu odpowiednich środków minimalizujących. Wobec czego, w celu zapewnienia jeszcze lepszej ochrony tych obszarów, organ drugiej instancji, wprowadził w punkcie 1 sentencji niniejszej decyzji zapis dotyczący lokalizowania zapleczy budowy, parków maszyn, miejsc stałego i czasowego</p>

		<p>magazynowania materiałów budowlanych oraz miejsc magazynowania ziemi z wykopów poza obszarami objętymi formą ochrony przyrody. Ponadto, samo stwierdzenie faktu, iż poprowadzenia obwodnicy „ma przebiegać m.in. w uzdrowisku Konstancin, wzdłuż czterech rezerwatów przyrody, przez wieś Cieciszew (dzieląc najstarszą wieś na Mazowszu na dwie części)”, nie dyskwalifikuje realizacji przedsięwzięcia.</p>
10	<p>planowana inwestycja będzie czteropasmową drogą szybkiego ruchu, która zmieni radykalnie środowisko naturalne, w tym jakość łąk (traw) oraz ich przydatność do wypasu, a także spowoduje skażenie upraw</p>	<p>Biorąc pod uwagę charakter planowanego przedsięwzięcia, jakim jest budowa drogi po nowym śladzie, nastąpi zmiana w zagospodarowaniu tej przestrzeni. Inwestor w przedłożonej przez siebie dokumentacji przedstawił analizę oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia m.in. na środowisko przyrodnicze i na tej podstawie zostały zaplanowane adekwatne działania minimalizujące i kompensacyjne. Działania te, zostały uszczegółowione w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w pkt 1.3 sentencji, celem jak najlepszej ochrony przyrody ożywionej. Na etapie postępowania drugoinstancyjnego, organ przeanalizował wpływ na przyrodę nieożywioną, zaakceptował zapisy przedstawione w dokumentacji przez inwestora, a dodatkowo w celu jak najlepszej ochrony, wprowadził zapisy w zakresie lokalizacji zapleczy budowy, parków maszynowych, jak i miejsce stałego i czasowego magazynowania materiałów budowlanych oraz miejsca magazynowania ziemi z wykopów, co znalazło odzwierciedlenie w pkt 1 niniejszej decyzji. W przypadku zanieczyszczeń wpływających z powierzchni drogi, należy zaznaczyć, że inwestor zobowiązany jest w tej kwestii do utrzymywania odpowiednich standardów i norm narzuconych przez przepisy prawa.</p>
11	<p>w okolicy wsi Cieciszew</p>	<p>W przedstawionej przez inwestora dokumentacji</p>

	<p>obwodnica będzie przebiegać w bliskim sąsiedztwie jezior oraz innych zbiorników wód stojących, a także torfowiska wzdłuż jeziora Goździe Duże, gdzie występują rzadkie gatunki fauny i flory</p>	<p>została przeprowadzona analiza oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze. Na jej podstawie zostały wskazane adekwatne działania minimalizujące i kompensacyjne, które zostały w niniejszej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach również uszczegółowione (pkt 3 i 8 sentencji decyzji), celem jak najlepszej ochrony przyrody ożywionej. Biorąc pod uwagę powyższe, w ocenie organu drugiej instancji, planowane przedsięwzięcie nie wpłynie znacząco negatywnie na faunę i florę omawianego terenu.</p>
<p>12</p>	<p>inna lokalizacja inwestycji np. nad Wisłą, byłaby korzystniejsza</p>	<p>Zgodnie z art. 73 ust. 1 u.o.o.ś. postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, co oznacza, że to inwestor proponuje warianty, w jakich może być zrealizowane przedsięwzięcie, a organ administracji w trakcie prowadzonego postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko jest związany zakresem wniosku i nie jest uprawniony do jego modyfikacji (wyrok NSA z dnia 15 stycznia 2020 r. sygn. akt II OSK 2356/17). W konsekwencji powyższego, organ jest zobowiązany przeanalizować tylko warianty przedstawione przez inwestora we wniosku. Jednie w sytuacji, gdy z przeprowadzonego postępowania, w którego zakres wchodzi również przeprowadzenie udziału społeczeństwa, wyniknie zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ administracji, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia, w drodze decyzji, zgody na realizację przedsięwzięcia (art. 81 ust. 1 u.o.o.ś.). Opisana powyżej sytuacja nie miała miejsca w przedmiotowej sprawie. A zatem</p>

		organ był zobligowany do oceny wariantów zaproponowanych przez inwestora.
13	w ramach realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia nie przewiduje się budowy oczyszczalni ścieków, a w związku z tym nieczystości z drogi będą przedostawały się do wód gruntowych i jezior, osadzając się w nich i zmieniając klasę czystości wód	GDOŚ wskazuje, iż budowa oczyszczalni ścieków nie była przedmiotem wniosku o uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Podkreślić należy, iż w ramach inwestycji, zaprojektowano odwodnienie drogi obejmujące ujęcie, odprowadzenie i oczyszczenie wód deszczowych spływających z jezdni i poboczy oraz pasa dzielącego. Wody opadowe będą odprowadzane poprzez spadki poprzeczne i podłużne pasów drogowych, skąd trafiać będą bezpośrednio do rowów drogowych lub ścieków przykrawędziowych i wpustów drogowych. Następnie poprzez system kanalizacji deszczowej odprowadzane będą do zbiorników retencyjnych skąd dalej będą przepompowywane do naturalnych odbiorników (rzeki, rowy melioracyjne). Skanalizowane będą wszystkie obiekty inżynieryjne, a ich odwodnienie włączone do systemu odwodnienia drogi. Oprócz powyższego, w ramach przedsięwzięcia zaprojektowano takie obiekty inżynierskie jak piaskowniki, studzienki osadnikowe czy separatory ropopochodne. Powyższe zapisy znalazły odzwierciedlenie w decyzji RDOŚ w Warszawie m.in. w pkt 1.1. określającym rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia, utrzymanym w mocy niniejsza decyzją.
14	wniosek o zmianę lokalizacji inwestycji na położoną nad Wisłą, poza obszarem uzdrowiska Konstancin i czterema rezerwatami, w dużej odległości od zbiorników wód stojących	Odpowiedź analogiczna jak w pkt 12 tabeli.
15	wniosek o wybudowanie oczyszczalni ścieków przy drodze 724 oraz szczelnej	Odpowiedź jak w pkt. 13 tabeli.

	instalacji deszczowej odprowadzającej wody opadowe i roztopowe z drogi do tej oczyszczalni	
16	planowana inwestycja jest niekorzystna pod względem komunikacyjnym i środowiskowym	Brak możliwości zajęcia stanowiska ze względu na duży stopień ogólności wniesionej uwagi. Niemniej wskazać należy, iż wariant preferowany (wariant I) zapewni połączenia DW724 z DK79 i DK50, co usprawni układ komunikacyjny gminy Góra Kalwaria. Natomiast wariant II nie uwzględnia obsługi komunikacyjnej miasta Góra Kalwaria oraz nie zapewnia połączenia z ww. drogami (str. 161-162 raportu), a tym samym można uznać, że wypada gorzej pod względem zapewnienia drożności sieci komunikacyjnej w rejonie
17	w trakcie prac przy budowie przedmiotowego przedsięwzięcia następować będzie wycinka drzew i innej roślinności, które są naturalnym schronieniem i pożywieniem wielu gatunków zwierząt; budowa bardzo ruchliwego ronda na DW724 spowoduje „odcięcie naturalnych wędrówek zwierząt” oraz nastąpi nieodwracalne „zniszczenie ekosystemu”	<p>Odnosząc się do kwestii związanej z wycinką roślinności, należy podkreślić, że za poczynione straty została zaplanowana kompensacja w postaci nasadzeń zamiennych zawarta w punkcie 1.3.10 decyzji RDOŚ w Warszawie. Na etapie postępowania odwoławczego GDOŚ powtórnie przeanalizował to zagadnienie i uznał, że skala i lokalizacja zaplanowanych nasadzeń wymaga uszczegółowienia na etapie ponownej oceny, co znalazło odzwierciedlenie w pkt 10 lit. d sentencji niniejszej decyzji.,</p> <p>W kwestii migracji fauny, należy podkreślić, że w decyzji organu pierwszej instancji zaplanowane zostały działania minimalizujące w postaci przejść dla zwierząt. Lokalizacja i rodzaj przejść został dobrany adekwatnie do stwierdzonych oddziaływań na podstawie danych z przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej (pkt 1.3.5. decyzji RDOŚ w Warszawie).</p> <p>Wskazać należy także, iż GDOŚ na etapie postępowania odwoławczego, ponownie poddał analizie kwestie związane z migracją zwierząt, uznając iż realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie negatywnie na możliwość przemieszczania się fauny w rejonie inwestycji. W celu</p>

		zweryfikowania zaplanowanych do realizacji przejść dla zwierząt średnich, organ drugiej instancji zobligował inwestora do przeanalizowania tego zagadnienia na etapie ponownej oceny, co znalazło odzwierciedlenie w pkt 10 lit c sentencji niniejszej decyzji. Biorąc pod uwagę powyższe, należy uznać, że planowane przedsięwzięcie nie wpłynie negatywnie na możliwość migracji zwierząt w rejonie inwestycji.
--	--	---

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w odwołaniach, przedstawiam poniższe wyjaśnienia:

Ad.1.

W zarzucie nr 1 skarżący podnoszą, iż w raporcie zaniżono prognozowany ruch pojazdów na przedmiotowej drodze, gdyż przyjęto w niej warunki oparte na prognozie ruchu zakładającej docelową budowę dwóch dróg: DW 724 i DW 721 (na odcinku Konstancin-Józefów wraz z nowym mostem na Wiśle). Strona uważa, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla DW 724 Warszawa - Góra Kalwaria powinna zostać wydana na podstawie prognozy ruchu policzonej tylko dla tej drogi albo powinna uwzględniać ich skumulowane oddziaływania.

W wyniku ponownej analizy w zakresie ww. zarzutu, GDOŚ wskazuje, iż w raporcie przedstawiono natężenie ruchu dobowego z podziałem na poszczególne odcinki i kolejne lata prognozy tj. rok 2025 i 2035 (rozdz. 2.3.1.), dla wariantu I (preferowanego). Wskazać należy, iż zestawienia tabelaryczne (str. 33-34) zawierają wyłącznie dobowe natężenie ruchu pojazdów na drodze DW724 dla odcinków w poszczególnych latach prognozy, a nie jak podnosi skarżący, także dla drogi DW721. Co prawda, w raporcie znajdują się interpretacje obciążania ruchem w postaci rys. 1 i rys. 2 (str. 35-36), uwzględniające poszczególne odcinki przedmiotowej drogi (odc. A-I), na których również zaznaczono natężenie ruchu m.in. na drogach DW721 i DK79. Jednakże istotą tego opracowania jest przedstawienie ww. natężenia dla inwestycji objętej wnioskiem w wariantcie I, a nie dla dróg z nią łączących się. W związku z powyższym brak jest podstaw, by móc uznać zarzut podniesiony w tym zakresie za zasadny.

Ad.2.

Odnosząc się do zarzutu wymienionego w tym punkcie, organ drugiej instancji wyjaśnia, że w toku postępowania RDOŚ w Warszawie postanowieniem z 13 maja 2014 r., znak: WOŚ- II.4200.37.2014.TR, określił, na wniosek inwestora, zakres raportu, wskazując m.in. jako element wymagający szczegółowej analizy - analizę wariantu przedsięwzięcia polegającego na oddaleniu inwestycji od rezerwatów przyrody „Olszyna Łyczyńska” i „Łęgi Oborskie” (odcinek drogi pomiędzy Habdzinem a Cicciszewem). W rozdziale 6 raportu wariant odsunięcia trasy od rezerwatów „Olszyna Łyczyńska” i „Łęgi Oborskie” opisany został jako rozważany, jednakże nie kontynuowano jego analizy, ze względu na konieczność

przesunięcia drogi poza linię starorzecza Wisły. W następstwie tego trasa musiałaby dwukrotnie przekraczać linie starorzecza, w tym przynajmniej raz na szerokim, dobrze zachowanym odcinku z otwartą taflą wody. W takim wariantcie trasa przekraczałaby również dodatkowo rów, który jest dopływem starorzecza oraz tereny zabudowane na wysokości miejscowości Cieciszew – dwie do trzech linii zabudowy (droga nie była w takim przebiegu uwzględniona w dokumentach planistycznych, nie pozostawiono więc pod nią korytarza w zabudowie). Wariant ten niekorzystny byłby więc zarówno pod względem przyrodniczym, jak i społecznym, a biorąc pod uwagę, iż proponowany wariant I nie stanowi zagrożenia dla rezerwatów „Olszyna Łyczyńska” i „Łęgi Oborskie”, należy uznać za poprawne wykluczenie tego wariantu z dalszej analizy. Wobec powyższych wyjaśnień, organ drugiej instancji nie podziela stanowiska odwołujących, jakoby raport nie zawierał analizy w zakresie wariantu inwestycji zlokalizowanego w znacznej odległości od rezerwatów przyrody „Olszyna Łyczyńska” i „Łęgi Oborskie” (odcinek drogi pomiędzy Habdzinem, a Cieciszewem).

Ad.3.

W zarzucie nr 3 odwołujący wskazują, że raport nie spełnia wymogu art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś., gdyż przedstawiony w nim wariant II na ponad 80% przebiegu nie różni się od wariantu I, a wariantowanie dotyczy jedynie końcowego odcinka przebiegającego przez teren miasta i gminy Góra Kalwaria. GDOŚ wyjaśnia, że sposób wariantowania opisany w zarzucie nie stanowi podstawy do stwierdzenia wadliwości wariantowania. Opisany wyżej sposób wariantowania jest dopuszczalny, a w wielu sytuacjach, szczególnie w terenie zabudowanym, gdzie uwzględniano uprzednio przedsięwzięcia w dokumentach planistycznych, niejednokrotnie jest jedynym możliwym wariantowaniem lokalizacyjnym. Wariant preferowany, choć bardziej ingerujący w tereny rolnicze (i mniej popierany przez społeczeństwo), jest zdecydowanie korzystniejszy pod względem przyrodniczym (nie wkracza w dolinę Wisły i obszar Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły), nie koliduje z zabytkowym układem urbanistycznym miasta Góra Kalwaria oraz zapewnia połączenie DW 724 z DK 79 i DK 50. Warto również zaznaczyć, że aktualne brzmienie art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś, jednoznacznie wskazuje, że racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być tożsamy z wariantem wybranym do realizacji albo racjonalnym wariantem alternatywnym. Zapis ten został wprowadzony do u.o.o.ś. ustawą z 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1890) i zgodnie z art. 15 ust. 1 stosuje się go w tym brzmieniu do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia jej w życie. W konsekwencji przedstawienie w raporcie wyłącznie dwóch wariantów planowanego przedsięwzięcia, z których jeden jest jednocześnie wariantem najkorzystniejszym dla środowiska, nie stanowi naruszenia przepisów prawa w tym zakresie..

Ad.4-6

W odniesieniu do zarzutu dotyczącego oddziaływania skumulowanego przedmiotowego przedsięwzięcia, wyjaśnić należy, iż w wyniku ponownej analizy na etapie postępowania

odwoławczego, GDOŚ dokonał weryfikacji tego zagadnienia. Wskazać należy, iż budowa obwodnicy jest przedsięwzięciem liniowym i dotyczy budowy nowego przebiegu drogi nr 724, pełniąc funkcję m.in. obwodnicy miejscowości Konstancin Jeziorna i Góra Kalwaria oraz obsługi terenów przyległych do inwestycji. Do najważniejszych oddziaływań skumulowanych wynikających z eksploatacji takiego przedsięwzięcia zaliczyć można emisję hałasu oraz emisję zanieczyszczeń do powietrza. Do analiz ww. oddziaływań wzięto pod uwagę zaprojektowane skrzyżowania przedmiotowej obwodnicy z drogami poprzecznymi łącznie z włączeniem DW724 na północy i DK79 na południu. Po dokonaniu weryfikacji przedstawionych w raporcie wyników (str. 162 raportu) stwierdzić należy, że w wyniku realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia nie dojdzie do przekroczenia poziomów dopuszczalnych zanieczyszczeń w powietrzu. W odniesieniu do emisji hałasu wskazać należy, że według przedstawionych prognoz, w roku 2025 obwodnica przejmie ok. 60% ruchu kołowego w zależności od odcinka. W roku 2035 ma nastąpić 40% wzrost ruchu w stosunku do roku 2025. Przewiduje się, że najbardziej obciążone będą początkowe odcinki projektowanej obwodnicy. Do analizy akustycznej przyjęto prognozę dla roku 2025 oraz 2035 z zastosowaniem bądź bez zastosowania ekranów akustycznych. Wskazać należy, że w analizie bez zastosowania ekranów akustycznych, w roku 2025 odnotowano niewielkie przekroczenia w dwóch punktach pomiarowych (R01, R05), natomiast w roku 2035 w 5 punktach (R01, R04, R05, R06, R07). Dodatkowo po zastosowaniu ekranów akustycznych w 2025 roku planuje się wyeliminowanie oddziaływania w postaci hałasu w ww. punktach, natomiast w roku 2035 w większości, zakłada się że zostanie znacznie ograniczone. W świetle analizy przeprowadzonej przez organ drugiej instancji wskazać należy, że raport zawiera wszystkie elementy wymienione w art. 66 u.o.o.ś., w tym w zakresie możliwości kumulacji oddziaływań, a co za tym idzie możliwa była pełna weryfikacja tego zagadnienia. Stanowisko to zostało również przeanalizowane oraz poparte w wyroku WSA w Warszawie z 26 czerwca 2018 r. (str. 12). Ponadto wyjaśnić także należy, że uciążliwości związane ze wzrostem natężenia ruchu dotyczą głównie emisji hałasu, natomiast kwestie ochrony akustycznej będą także rozważane na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, czy pozwolenia na budowę, co znalazło odzwierciedlenie w pkt 10 lit. a niniejszej decyzji. Dodatkowo zaznaczyć należy iż nałożenie na inwestora obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny jest równoznaczne z koniecznością jej przeprowadzenia w pełnym zakresie, a nie tylko w stosunku do wybranych zagadnień. W konsekwencji oznacza to, że na etapie ponownej oceny oddziaływania planowanej drogi na środowisko powtórnie zostanie przeanalizowany wpływ zamierzonej inwestycji na poszczególne komponenty środowiska, w tym również w zakresie weryfikacji parametrów i lokalizacji planowanych do zastosowania rozwiązań technicznych ograniczających uciążliwość akustyczną na terenach chronionych. Na potrzeby oceny dokonana zostanie aktualizacja danych, na podstawie których modeluje się rozprzestrzenianie hałasu, tak aby określić parametry i lokalizację urządzeń ochrony przed hałasem w sposób zapewniający wymaganą przepisami ochronę akustyczną.

Jako kolejne, skarżący wskazali, że zaproponowany jako drugi ekran akustyczny (P od km 1+100 do km 1+175 o wys. 6 m) został zminimalizowany do tego stopnia, że nie zapewni odpowiedniej osłony akustycznej oraz że w analizie akustycznej pominięty został dom jednorodzinny nr 67 w Cieciszewie na działce 68/8.

Wobec powyższych zarzutów wyjaśnić należy, że analiza akustyczna została już przeprowadzona przez RDOŚ w Warszawie, na co dowodem są nałożone przez organ pierwszej instancji warunki dotyczące wykonania ekranów akustycznych (warunki 1.3.1, 1.3.2). Jak już wyżej wyjaśniono, GDOŚ na etapie postępowania odwoławczego dokonał ponownej analizy kwestii związanych z emisją hałasu, wobec czego w pkt 10 lit. a przedmiotowej decyzji uszczegółowił działania, które mają być konieczne do realizacji na etapie przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Ponowna ocena będzie więc m.in. opierać się o zweryfikowaną prognozę ruchu, zaktualizowaną zabudowę i sposób zagospodarowania terenu (m. in. w odniesieniu do działek 68/8 i 68/7, w km ok. 9+040), jak również kumulację oddziaływań.

W świetle przedstawionych wyjaśnień zarzuty podniesione w punktach 4-6 należy uznać za bezzasadne.

Ad.7.

Brak uwzględnienia przez RDOŚ w Warszawie w decyzji z 28 października 2015 r., uwag i wniosków wniesionych przez społeczeństwa w wyznaczonym 21-dniowy terminie. GDOŚ wyjaśnia, iż obowiązkiem organu w trakcie postępowania z udziałem społeczeństwa jest rozpatrzenie wszystkich uwag i wniosków wniesionych przez społeczeństwo. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie ma natomiast obowiązku uwzględniania uwag, których nie uzna za zasadne. W toku powtórnie prowadzonego postępowania GDOŚ, mając na uwadze wskazania zawarte w wyroku WSA w Warszawie z 26 czerwca 2018 r., rozpatrzył wszystkie uwagi i wnioski społeczeństwa oraz stron postępowania, zgłoszone na etapie postępowania przed RDOŚ w Warszawie, co znalazło odzwierciedlenie w tabeli nr 1 zawartej w uzasadnieniu niniejszej decyzji.

Mając na uwadze powyższe podniesiony w tym zakresie zarzut jest bezzasadny.

Ad. 8.

Kolejne zarzuty odnoszą się do naruszenia art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś, art. 66 ust. 6-7 (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania ww. decyzji, tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, ze zm.) oraz art. 80 ust. 2 u.o.o.ś., ze względu iż w raporcie przeanalizowano wyłącznie dwa warianty przedsięwzięcia, a ich przebieg wynikał z zapisów planistycznych oraz nie uwzględniono wariantu społecznego.

Odnosząc się do zarzutu, należy wyjaśnić, iż kwestia wyboru przez inwestora wariantów do analizy pozostaje tu poza zakresem postępowania. Ani RDOŚ w Warszawie, ani też GDOŚ w postępowaniu w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie mają możliwości badania, jakimi przesłankami kierował się inwestor dokonując wyboru wariantów na etapie poprzedzającym wystąpienie o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Podkreślić należy, iż zgodnie z art. 73 ust. 1 u.o.o.ś. postępowanie w sprawie wydania decyzji

o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Z powyższego wynika zatem, że zakres inwestycji określa inwestor we wniosku. Zatem organ jest związany jego kształtem, w tym także co do zakresu planowanego przedsięwzięcia, i nie jest uprawniony do jego modyfikacji. Nie ma również znaczenia dla sprawy, iż przebieg wariantów wynikał z zapisów planistycznych - istotne jest to, czy warianty te spełniają wymogi określone w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś., co, w ocenie GDOŚ, ma miejsce i zostało dokładnie wyjaśnione w adnotacji do punktu 3 listy zarzutów z odwołań. Ponadto, wskazać należy iż skarżący zarzucają nieuwzględnienie przez inwestora „wariantu społecznego”, który został zgłoszony przez skarżących w 2013 r. Wyjaśnić należy, iż przedmiotowa sprawa została wszczęta w 2014 r., zatem nie jest możliwa weryfikacja w ww. zakresie. Powyższe stanowisko znalazło poparcie w wyroku WSA w z dnia 26 czerwca 2018 r., w którym Sąd stwierdził, że „trafnie przyjęły organy środowiskowe obu instancji, iż projektowanie poszczególnych wariantów przedsięwzięcia pozostaje w sferze wyłącznych uprawnień inwestora, który sporządza te koncepcję samodzielnie w sposób wiążący dla organu środowiskowego w tym sensie, że bez zgody samego inwestora organ nie może ustalić środowiskowych uwarunkowań dla wariantu innego niż zaproponowane przez inwestora. O ile zatem u.o.o.ś. nakazuje zapewnić udział społeczeństwa w kwalifikowanych postępowaniach środowiskowych, o tyle nie nakłada na inwestora obowiązku proponowania jako jednego z wariantów przedsięwzięcia - wariantu projektowanego przez inne podmioty niż sam inwestor, tj. np. wariantu społecznego.”

W toku prowadzonego postępowania przed organem drugiej instancji, przy piśmie z 29 sierpnia 2019 r., pełnomocnik stowarzyszenia przedłożył mapę z zaznaczonym proponowanym przebiegiem wariantu społecznego wraz z opracowaniem przygotowanym przez prof. ██████████, wskazującego na wadliwość wykorzystania drogi nr 724 jako obwodnicy.

W wyniku przeprowadzonej analizy przedłożonego materiału dowodowego GDOŚ wyjaśnia, iż rozpatrując sprawę, organ działa w granicach wniosku inwestora. Oznacza to, że zakres inwestycji określa inwestor we wniosku, a organ jest związany jego kształtem, w tym także co do zakresu planowanego przedsięwzięcia, i nie jest uprawniony do jego modyfikacji. W konsekwencji powyższego, organ jest zobowiązany przeanalizować tylko warianty przedstawione przez inwestora we wniosku, natomiast bez uzyskania uprzedniej zgody wnioskodawcy – nie jest możliwa ich modyfikacja. Zatem ocenie nie podlegają warianty, które odzwierciedlają oczekiwania społeczne. Jedynie w przypadku, jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, organ, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji, spośród wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś., wariant dopuszczony do realizacji. W przypadku braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantach, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, oraz w przypadku braku zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariantu

dopuszczonego do realizacji, organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia. Jednakże, taka sytuacja nie zaistniała w przedmiotowym przypadku.

Odnosząc się do kwestii naruszenia art. 66 ust. 6 (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania ww. decyzji, tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, ze zm.), GDOŚ nie podziela stanowiska skarżących, bowiem, jak wynika z analizy raportu, zawiera on wszystkie elementy wymienione w ww. przepisie, określające przewidywane oddziaływanie analizowanych wariantów na komponenty środowiska (rozdz. 7 raportu).

Nie można się również zgodzić, iż w przedmiotowym przypadku doszło do naruszenia art. 66 ust. 7 (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania ww. decyzji, tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, ze zm.), ze względu iż, w dokumentacji przedstawiono uzasadnienie proponowanego wariantu wraz ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko (rozdz. 8 raportu). Jak wynika z analizy, budowa obwodnicy odciążą aktualny układ komunikacyjny, a lokalizacja jej poza terenami zabudowanymi zmniejszy negatywne oddziaływanie na mieszkańców. Ponadto planowana droga nie znajduje się w kolizji z siedliskami chronionymi, natomiast dzięki wyniesieniu i nachyleniu nasypu drogowego, obecności rowów drogowych tworzących naturalną barierę oraz lokalizacji przejść dla zwierząt, zminimalizowane zostanie oddziaływanie na faunę.

Nieprawdą jest także, iż naruszeniu uległ art. 80 ust. 2 u.o.o.ś. Wyjaśnić należy, iż przedmiotowa obwodnica zalicza się do dróg wojewódzkich. Wobec czego, jak wynika z zapisów art. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 320), stanowi ona drogę publiczną. Natomiast, jak wskazuje art. 59 list. a ust. 4 pkt. 1 u.o.o.ś., dla ww. inwestycji, nie dokonuje się analizy zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Oprócz powyższego, pismem z 23 listopada 2023 r., [REDAKTOR] przedłożył uwagi do raportu dotyczące załącznika graficznego nr 3.1., wskazując iż na działkach [REDAKTOR] obr. Parcela, gm. Konstancin-Jeziorna zaznaczone są tylko budynki gospodarcze, natomiast w rzeczywistości znajduje się również budynek mieszkalny. Dodatkowo w piśmie tym wskazano, iż nie uwzględniono ekranów akustycznych chroniących ww. budynek.

Odnosząc się do podniesionej kwestii, GDOŚ wyjaśnia, że wniesiona uwaga jest powtórzeniem zarzutu wskazanego w odwołaniu i organ odniósł się do niego w adnotacji do punktów 4-6 niniejszej decyzji.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, organ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego. W wyniku czynności organu drugiej instancji dokumentacja została zgromadzona w stopniu wystarczającym do pełnego i prawidłowego rozpoznania sprawy. W toku postępowania odwoławczego GDOŚ rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Organ nie znalazł przyczyn, które uzasadniałyby uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie jej do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Uchylenie decyzji w oparciu o art. 138 § 1 pkt 2 *ab initio* k.p.a. będzie miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie merytoryczne organu odwoławczego jest niezgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji. Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji, polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest w tym zakresie nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. Po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji oraz mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, lecz do analizy całości akt sprawy oraz kontroli merytorycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia, GDOŚ uchylił punkty 1.2.24, 1.2.28, 1.2.29, 1.2.38, 1.2.39, 1.2.49, 1.3.2, 1.3.5.4, 1.3.11, 2: i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy.

Zgodnie z kolei z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ w pozostałej części zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie.

Niniejszą decyzją, GDOŚ dokonał reformacji decyzji RDOŚ w Warszawie z 28 października 2015 r. W pkt 1 dokonano modyfikacji zapisów w zakresie dopisania do miejsc, w których należy lokalizować zaplecza budowy, parki maszynowe oraz miejsca składowania materiałów budowlanych oraz miejsca magazynowania ziemi z wykopów, co pozwoli jak najlepiej zabezpieczyć tereny chronione, sąsiadujące z planowanym przedsięwzięciem. W pkt 2 przedmiotowej decyzji, organ drugiej instancji uszczegółowił informacje w zakresie rodzajów specjalistów, którzy powinni przeprowadzić kontrole roślinności w przypadku konieczności wykonania wycinki w trakcie okresu lęgowego oraz terminów, w którym ta kontrola powinna się odbywać. Ponadto GDOŚ uznał za konieczne skontrolowanie drzew, których obwód pnia na wysokości 130 cm przekroczy 50 cm pod kątem obecności chronionych gatunków chiropterofauny i entomofauny. Organ drugiej instancji zaznaczył, że w przypadku stwierdzenia obecności stanowisk gatunków chronionych, należy wstrzymać

wycinkę oraz podjąć działania określone przez ww. specjalistów. Kwestie dotyczące rozpoznania pod kątem obecności zwierząt przed wycinką drzew i krzewów zostały uszczegółowione i zawarte w pkt 2 sentencji niniejszej decyzji. Natomiast w punkcie 3, została wprowadzona kompensacja i minimalizacja dla ptaków w postaci wywieszenia budek lęgowych oraz sposobu zaprojektowania obiektu mostowego na rzece Jeziorce. GDOŚ, biorąc pod uwagę wskaźnik średnich zagęszczeń poszczególnych ptaków dziuplastych określony w publikacji „Trendy liczebności ptaków w Polsce” (Biblioteka Monitoringu Środowiska, 2018 r. praca zbiorowa, P. Chylarecki i in.) ustalił ilość poszczególnych rodzajów budek konieczną do wywieszenia oraz sposób ich konserwacji. Ponadto, ze względu na zastosowanie łukowej konstrukcji mostu na rzece Jeziorce, który znajduje się w bliskiej odległości od bardzo dużej kolonii mewy śmieszki (zgodnie z posiadaną przez organ drugiej instancji wiedzą) wprowadzono zapis o zaprojektowaniu obiektu w taki sposób, aby nie stwarzał ryzyka kolizji ptaków z elementami jego konstrukcji. Kwestie związane z ustaleniem szczegółów zabezpieczenia konstrukcji mostu zostały wpisane na etap ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Wprowadzone modyfikacje znalazły odzwierciedlenie w punkcie 3 lit. b sentencji niniejszej decyzji. GDOŚ w pkt 4 sentencji przedmiotowej decyzji dokonał reformacji pkt 1.2.38 decyzji organu pierwszej instancji i wskazał, że prace związane z likwidacją siedlisk rozrodczych batrachofauny należy wykonywać pod stałym nadzorem herpetologicznym. Dodatkowo, uszczegółowione zostały etapy przeprowadzenia takiej likwidacji. Organ drugiej instancji uznał także za konieczne usunięcie możliwości likwidacji tych siedlisk w innych terminach niż jesienne, gdyż przenoszenie wszystkich stadiów rozwojowych płazów może spowodować duży uszczerbek w młodej populacji, nawet w przypadku zastosowania stałego nadzoru przyrodniczego. Dodano także zapis jak należy postępować w przypadku, gdy likwidowana będzie tylko część zbiornika. Organ odwoławczy w punkcie 5 niniejszej decyzji zmodyfikował warunek zawarty w punkcie 1.2.39. decyzji RDOŚ w Warszawie i uznał za konieczne uszczegółowienie sposobu zabezpieczenia drzew i krzewów. Powyższe spowoduje ich lepszą ochronę przed przypadkowym zniszczeniem lub uszkodzeniem. Dodano również informację o uzgodnieniu ze specjalistą dendrologiem szczegółowego sposobu wykonania zabezpieczeń, dostosowując je do lokalnych warunków i rodzaju prowadzonych prac. Po zakończeniu prac zabezpieczenia te powinny zostać zdemontowane. W punkcie 6 sentencji, GDOŚ dokonał reformacji w zakresie doprecyzowania kompetencji, jakie będzie posiadał nadzór przyrodniczy i jednocześnie rozszerzył krąg specjalistów wchodzących w jego skład o chiropterologa, entomologa i dendrologa. Organ drugiej instancji wskazał także, że wymienieni w punkcie 6 sentencji decyzji specjaliści, w przypadku zidentyfikowania konieczności, będą wskazywać dodatkowe działania minimalizujące. GDOŚ uznał za zasadne uchylene pkt 1.3.2 decyzji organu pierwszej instancji i wprowadzenie nowych zapisów w pkt 7 niniejszej decyzji, aby ograniczyć możliwość zastosowania innych niż pionowe pasy, rozwiązań zabezpieczających przezroczyste ekrany akustyczne. Pozostawienie przez organ pierwszej instancji otwartego katalogu dla jednego z kluczowych zabezpieczeń minimalizujących możliwość kolizji

awifauny z tego typu konstrukcjami, skutkującymi najczęściej wysoką śmiertelnością ptaków, jest niewłaściwe i może nie zapewnić odpowiedniego ograniczenia negatywnego oddziaływania na ornitofaunę ekranów akustycznych. Jednocześnie nie zostało określone, kto decydowałby, które pozycje są wiarygodne oraz jakie konkretne zabezpieczenia i w jakiej lokalizacji muszą zostać zastosowane. Przy tak newralgicznej kwestii środowiskowej nie może być żadnych wątpliwości, a przyjęte do realizacji środki ochronne muszą gwarantować najwyższy poziom minimalizacji szkodliwego wpływu. Oprócz powyższego, w punkcie 8 sentencji niniejszej decyzji, GDOŚ dokonał reformacji w zakresie punktu 1.3.5 decyzji organu pierwszej instancji, gdyż uznał za konieczne wskazanie wymiarów projektowanych przejść dla średnich zwierząt. Ww. przejścia zostały przedstawione w załączniku graficznym - Tom III, dołączonym do raportu ujednoliconego z kwietnia 2015 roku. Ze względu jednak na to, że na rysunkach w ww. załączniku wymiary przejść nie były przystosowane dla zwierząt średnich, w szczególności ich wysokość, GDOŚ wpisał minimalne wymiary zgodnie z „Poradnikiem projektowania przejść dla zwierząt i działań ograniczających śmiertelność fauny przy drogach” (Kurek, 2011). W przypadku konieczności skorygowania wymiarów zaproponowanych przez organ drugiej instancji, została wprowadzona taka możliwość na etapie ponownej oceny oddziaływania. W punkcie 9 sentencji decyzji, GDOŚ uznał za konieczne uszczegółowienie zapisów dotyczących zaprojektowania oświetlenia trasy. Wprowadzone warunki pomogą zminimalizować oddziaływanie na hiropterofaunę, nie tylko w kontekście możliwości kolizji nietoperzy z pojazdami, w przypadku ich żerowania na owadach przyciąganych do lamp, ale także w zakresie oddziaływań związanych z zanieczyszczeniem światłem. Wprowadzono także wytyczne, jakimi należy kierować się przy projektowaniu oświetlenia obiektów budowlanych, w szczególności przeprawy mostowej przez rzekę Jeziorokę. W punkcie 10 sentencji i niniejszej decyzji GDOŚ wymienił elementy, które w szczególności należy zweryfikować na etapie ponownej oceny, tj. wymiary przejść dla zwierząt średnich, określone w punkcie 1.3.5.4 sentencji decyzji RDOŚ w Warszawie w brzmieniu nadanym niniejszą decyzją oraz dokładna ilość i lokalizacje nasadzeń zamiennych, o których mowa w punkcie 1.3.10 sentencji decyzji RDOŚ w Warszawie. Ponadto GDOŚ zaznaczył, że na etapie ponownej oceny należy poddać analizie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000 Las Natoliński PLH140042, Łąki Soleckie PLH140055, Łąki Ostrówieckie PLH140050, Dolina Środkowej Wisły PLB140004, w kontekście istniejących i potencjalnych zagrożeń oraz wpływu przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów działań ochronnych zawartych w aktualnych planach zadań ochronnych.

Podsumowując, organ odwoławczy, na podstawie analizy zgromadzonego materiału dowodowego rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Mając na uwadze argumenty przedstawione w powyższym uzasadnieniu, a także będąc związanym oceną prawną wyrażoną w wyroku WSA w Warszawie z 26 czerwca 2018 r., sygn. akt IV SA/Wa 51/18, po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji, GDOŚ uchylił punkty: 1.2.24, 1.2.28,

1.2.29, 1.2.38, 1.2.39, 1.2.49, 1.3.2, 1.3.5, 1.3.11, 2 i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy. W pozostałej części, po stwierdzeniu braku uchybień i naruszeń prawa, organ odwoławczy utrzymał ww. decyzję w mocy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na niniejszą decyzję można wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji.

Otrzymują:

1. Mazowiecki Zarząd Dróg Wojewódzkich w Warszawie, ul. Mazowiecka 14, 00-048 Warszawa;
2. [REDACTED]
3. [REDACTED], Kancelaria Radcy Prawnego, ul. [REDACTED] – pełnomocnik Stowarzyszenia „Organizacja społeczna mieszkańców Cieciszewa i Parceli – ZIELONA STREFA”.
4. Pozostałe strony postępowania zawiadamiane przez obwieszczenie w trybie art. 49 k.p.a.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, ul. H. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa.

Generalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
160 Piotr Otawski

